

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1279

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
123. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului	2
DECRETE	
1.109. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Serviciul de Informații Externe	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 327 din 11 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1), (4) și (6), precum și ale art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	3–9
Decizia nr. 631 din 22 septembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.162. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea art. II din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.356/2020 pentru completarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.718/2004	12
3.179. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru completarea art. 2 din Procedura de anulare a obligațiilor de plată accesorii, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.100/2020	12
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
32.326. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din data de 6 decembrie 2020.....	13–16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Constituția României, republicată,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 27 octombrie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 68 alineatul (2), punctul XII se modifică și va avea următorul cuprins:**

„XII. Comisia pentru învățământ, tineret și sport;”.

2. **La articolul 68 alineatul (2), după punctul XXII se introduce un nou punct, punctul XXIII, cu următorul cuprins:**

„XXIII. Comisia pentru știință, inovare și tehnologie.”

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 22 decembrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

București, 22 decembrie 2020.

Nr. 123.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Serviciul de Informații Externe**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 0157/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Colonelului menționat în anexa¹ la prezentul decret i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 22 decembrie 2020.

Nr. 1.109.

¹ Anexa conține informații clasificate, potrivit legii, face parte din prezentul decret și urmează regimul juridic prevăzut de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 327 din 11 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1), (4) și (6), precum și ale art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ioan Călin Igna-Oargă în Dosarul nr. 658/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.797D/2019.

2. La apelul nominal, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, se prezintă domnul avocat Cosmin Ionuț Oprea, din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.290D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Dorin Sorin Cojocariu în Dosarul nr. 1.952/99/2019 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.317D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Doina Cojocariu în Dosarul nr. 967/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.318D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Rodica Străchinariu în Dosarul nr. 973/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.334D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Oana Botezatu în Dosarul nr. 1.083/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.355D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4), precum și ale art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Florin Enache în Dosarul nr. 8.335/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.446D/2019,

având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Simona-Daniela Bidian în Dosarul nr. 1.041/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 8D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Cătălin-Visarion Dupir și Roxana Rusu în Dosarul nr. 1.395/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 18D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Monica Postea în Dosarul nr. 1.153/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 19D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Alina Beldiman în Dosarul nr. 1.131/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 96D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Nicoleta Neamțu în Dosarul nr. 478/122/2019 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 241D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ion Chiric în Dosarul nr. 1.955/99/2019 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, și în Dosarul nr. 261D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Gabriel Cătălin Ciobanu în Dosarul nr. 8.317/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă pentru autorii excepției de neconstituționalitate, în dosarele nr. 2.797D/2019, nr. 3.290D/2019, nr. 3.355D/2019, nr. 3.446D/2019, nr. 96D/2020, nr. 241D/2020 și nr. 261D/2020, domnul avocat Cosmin Ionuț Oprea, din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.290D/2019, nr. 3.317D/2019, nr. 3.318D/2019, nr. 3.334D/2019, nr. 3.355D/2019, nr. 3.446D/2019, nr. 8D/2020, nr. 18D/2020, nr. 19D/2020, nr. 96D/2020, nr. 241D/2020 și nr. 261D/2020 la Dosarul nr. 2.797D/2019.

6. Atât reprezentantul părților prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.290D/2019, nr. 3.317D/2019, nr. 3.318D/2019, nr. 3.334D/2019, nr. 3.355D/2019, nr. 3.446D/2019, nr. 8D/2020, nr. 18D/2020, nr. 19D/2020, nr. 96D/2020, nr. 241D/2020 și nr. 261D/2020 la Dosarul nr. 2.797D/2019, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părților prezente care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Se arată că Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică etapizat, însă nu și în privința drepturilor salariale, pentru personalul care are aceeași încadrare. Unii funcționari ajung mai devreme decât alții la nivelul maximal. Se invocă jurisprudența relevantă a curții Constituționale, respectiv Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016. Se arată că art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 a creat o situație inechitabilă între persoane aflate în aceeași situație juridică. Se ajunge la situația în care o persoană cu o vechime mai mică are un salariu mai mare decât o persoană cu o vechime mai mare. Neconstituționalitatea acestui articol trebuie analizată prin raportare la art. 10 și art. 39 alin. (2) din aceeași lege. Se mai susține că personalul administrativ va fi afectat inclusiv din punctul de vedere al dreptului la pensie, prin contribuțiile mai mici plătite. Se afectează și dreptul de proprietate. În aceste condiții, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

8. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 834 din 12 decembrie 2019.

9. Președintele acordă cuvântul, în replică, domnului avocat Cosmin Ionuț Oprea, care arată că prin jurisprudența invocată de reprezentantul Ministerului Public nu s-au analizat aspectele invocate în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Încheierea nr. 531/CAF/2019 din 18 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 658/107/2019, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Ioan Călin Igna-Oargă, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind pe funcționarii publici și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.797D/2019.

11. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.952/99/2019, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Dorin Sorin Cojocariu, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.290D/2019.

12. Prin Sentința nr. 502 din 8 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 967/40/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din**

fonduri publice, excepție ridicată de Doina Cojocariu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.317D/2019.

13. Prin Sentința nr. 503 din 8 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 973/40/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Rodica Străchinaru, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.318D/2019.

14. Prin Sentința nr. 504 din 8 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.083/40/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Oana Botezatu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.334D/2019.

15. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.335/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4), precum și ale art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Florin Enache, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind pe funcționarii publici și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.355D/2019.

16. Prin Încheierea din 17 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.041/117/2019, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Simona-Daniela Bidian, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind pe funcționarii publici și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.446D/2019.

17. Prin Sentința nr. 595 din 12 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.395/40/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Cătălin-Visarion Dupir și Roxana Rusu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8D/2020.

18. Prin Sentința nr. 553 din 22 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.153/40/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Monica Postea, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 18D/2020.

19. Prin Sentința nr. 552 din 22 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.131/40/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Alina Beldiman, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 19D/2020.

20. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 478/122/2019, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Nicoleta Neamțu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind pe funcționarii publici și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 96D/2020.

21. Prin Sentința civilă nr. 95/2020/CA din 6 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.955/99/2019, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Ion Chiric, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 241D/2020.

22. Prin Sentința civilă nr. 7.243 din 29 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.317/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Gabriel Cătălin Ciobanu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind pe funcționarii publici și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 261D/2020.

23. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că, deși tratamentul juridic aplicabil personalului bugetar din familia ocupațională administrație care are același grad, gradație, vechime în funcție sau specialitate și aceleași studii este identic, în sensul că au aceleași funcții conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu toate acestea tratamentul juridic aplicabil salariului de bază nu este similar, deoarece există diferențe mari ale valorii salariului de bază/indemnizație de încadrare. Astfel, în familia ocupațională „Administrație” există funcționari publici care au salariu de bază la nivelul maximal, în timp ce unii autori nu se află la acest nivel, care urmează a fi atins de abia în anul 2022.

24. Așa cum au fost emise, interpretate și puse în aplicare prevederile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, o parte din funcționarii publici beneficiază de această majorare salarială în totalitate, iar pentru cea mai mare parte dintre aceștia majorarea se acordă etapizat până în anul 2022, deși este vorba de funcționari care-și desfășoară activitatea în cadrul aceleiași instituții.

25. O altă situație apărută prin aplicarea art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 constă în faptul că persoanele care au promovat în anul 2018 pe un alt grad, de exemplu, la superior 2, au ajuns să aibă începând cu ianuarie 2019 un salariu de bază mai mare decât un funcționar public grad superior 5. Legea ar fi trebuit să prevadă și situația în care în urma promovării în grad, funcție sau treaptă profesională ori a avansării în gradație, potrivit legii, să rezulte un salariu de bază mai mare decât cel aflat în plată, salariul de bază mai mare trebuind să fie aplicat tuturor persoanelor care au același grad sau treaptă profesională, cu aplicația gradației corespunzătoare fiecărui grad.

26. Potrivit autorilor excepției de neconstituționalitate, este încălcat principiul constituțional al egalității în fața legii, care

presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Au mai susținut că neconstituționalitatea art. 38 alin. (4) trebuie analizată prin raportare la art. 10 și art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, existând în aceeași instituție funcționari publici cu același grad sau gradație mai mică ce au un salariu de bază mai mare decât al lor, care au un grad profesional superior și o gradație mai mare, și că este o evidentă inegalitate în drepturi ca pentru aceleași funcții, grade/trepte și gradații salariul de bază (fără gradații) să fie diferit, apreciind că singurul criteriu în stabilirea salariului de bază să fie momentul la care angajatul este încadrat în funcție, gradație sau treaptă.

27. Autorii excepției de neconstituționalitate arată, în esență, că prin textul legal criticat se stabilește un tratament discriminatoriu cu privire la acordarea majorării salariale pentru complexitatea muncii în proporții diferite între funcționarii publici din cadrul aceleiași instituții, deși complexitatea muncii, ca stare de fapt, este specifică întregii instituții, adică tuturor funcționarilor publici din cadrul acesteia, iar pentru caracterul general al complexității muncii, care este un fapt actual, angajatorul ar trebui să acorde drepturi de natură salarială (în procent de 15% din salariul de bază brut lunar) tuturor funcționarilor publici.

28. Referitor la neconstituționalitatea art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 în raport cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, se susține că aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017 încalcă acele considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 care sunt obligatorii de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv 21 decembrie 2016.

29. Cu privire la neconstituționalitatea art. 38 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 în raport cu prevederile art. 148 din Constituție și cu cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale s-a precizat că, în timp ce personalului din familia ocupațională administrație care este încadrat la valoarea maximă a salariului de bază prevăzut de anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 îi este plătită munca în totalitate, personalului din aceeași familie ocupațională căruia i se aplică art. 38 alin. (1) și (4) din aceeași lege nu îi este plătită toată munca efectuată (le va fi plătită munca în totalitate când vor ajunge la valoarea maximă a salariului de bază — adică în anul 2022). În condițiile în care, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului asimilează drepturile salariale cu un bun, dreptul la respectarea proprietății este înfrânt de o manieră care antrenează atingerea adusă însăși substanței dreptului.

30. **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

31. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

32. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, ele fiind aplicabile nediscriminatoriu tuturor destinatarilor legii.

33. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** a arătat că textele legale criticate sunt constituționale, intrând în marja de apreciere a legiuitorului modul în care alege să atingă obiectivele privind salarizarea unitară a funcționarilor din administrație.

34. **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă arată că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.**

35. **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că prevederea legală contestată de către reclamant nu încalcă principiul egalității în fața legii deoarece, pe de o parte, atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite, iar pe de altă parte, art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate.

36. Așa după cum s-a statuat și în practica instanței de contencios a drepturilor omului (Hotărârea din 13 iunie 1979 pronunțată în Cauza *M. împotriva Belgiei*), principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoge, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări. Legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat, așa după cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014 și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat.

37. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 261D/2020, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

38. **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că în expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017 s-a arătat că prima schimbare preconizată este aceea de a se elimina disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare, tot la modificările preconizate indicându-se și stabilirea aceluiași nivel de salarizare pentru funcțiile comune existente în cadrul familiei ocupaționale. Prin urmare, scopul noului act normativ este reglementarea salarizării, în final, pe principii echitabile, iar alinierea etapizată a salariilor prevăzută de alin. (1) din art. 38 al Legii-cadru nr. 153/2017 a avut în vedere și împrejurarea că normele de salarizare anterioare au eliminat deja unele disfuncționalități salariale, răspunzând totodată constrângerilor financiare bugetare.

39. Totodată, se apreciază că o aliniere progresivă permite și o identificare mai riguroasă a situațiilor discriminatorii. Ca atare, norma are ca finalitate tocmai înlăturarea discriminărilor. Prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 garantează nediscriminarea prin plafonarea salariilor la cele din grila din anul 2022, iar prevederile art. 38 alin. (4) instituie același mod de stabilire a salariului pentru toți angajații aflați în aceeași situație, neconținând dispoziții discriminatorii, concretizând în fapt tocmai principiul egalității în drepturi prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. Eventualele diferențe salariale pot proveni din aplicarea unor norme salariale anterioare și sunt reglementate de art. 38 alin. (6). Ca urmare, există o legătură de proporționalitate între ipotezele utilizate (creșterea drepturilor salariale) și scopul urmărit (reechilibrarea salarizării personalului plătit din fonduri publice) și există un

echilibru echitabil între interesele generate ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului, din moment ce se asigură și încadrarea în fondurile bugetare, veniturile salariaților care nu sunt încă la maximum din grilă cresc, iar drepturile salariale deja câștigate de salariații care ajung deja la maximum sunt păstrate și plafonate la acest nivel maxim.

40. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

41. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

42. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

43. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (1), (4) și (6), precum și ale art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017:

„(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017. [...]”

(4) În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). [...]”

„(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

— Art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.”

44. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind principiul egalității în fața legii, ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

45. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată referitor la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 că prin Decizia nr. 834 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 6 aprilie 2020 a amintit jurisprudența sa în materie, respectiv Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, prin care a mai analizat dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 prin prisma unor critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că soluția legislativă care delegează competența legiuitorului de stabilire a salariului de bază al funcționarilor publici și al personalului contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primării, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite, pentru stabilirea salariului lunar, reprezintă o excepție de la principiul legalității sistemului de salarizare. Opțiunea legiuitorului pentru adoptarea acestei soluții legislative este însă justificată prin invocarea în cuprinsul art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 a dispozițiilor art. 120 din Constituție privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale. Curtea a mai arătat că marja de apreciere a autorităților administrației publice locale nu este nelimitată, ci aceasta se exercită cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute prin lege pentru drepturile salariale. De asemenea, a observat că Legea-cadru nr. 153/2017 consacră criterii clare pentru stabilirea salariului de bază și a salariului lunar al personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, criterii care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice locale.

46. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 16 din Constituție, prin prisma unei pretense discriminări salariale existente între funcționarii publici care își desfășoară raporturile de serviciu în aparatul propriu al diferitelor autorități ale administrației publice locale la nivel național, precum și între această categorie de personal bugetar și celelalte categorii de personal reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut, în esență, că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite, ceea ce permite, în raport cu criterii obiective, realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază/salariului lunar al personalului bugetar din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriilor, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi. Pe de altă parte, Curtea a arătat că reglementarea modului de stabilire a veniturilor lunare pentru personalul plătit din fonduri publice din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (limita minimă — salariul minim brut pe țară și limita maximă — indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean), este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de responsabilitatea, complexitatea și riscurile funcțiilor specifice în cadrul acestei categorii de personal, diferită de alte categorii de personal plătite din fonduri publice.

47. Totodată, Curtea a apreciat că instituirea unor reguli diferite aplicabile diferitelor categorii de personal bugetar nu are semnificația unei discriminări contrare art. 16 din Constituție.

48. Referitor la prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

49. Cu acel prilej, Curtea a constatat că stabilirea, prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătite din fonduri publice.

50. Curtea Constituțională a reiterat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „instituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

51. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

52. În raport cu cele enunțate și aplicând aceste considerente de principiu în cauză, Curtea a reținut că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o

redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

53. Referitor la invocarea principiului securității juridice, care rezultă din dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, și a dreptului la respectarea unui „*bun*”, prevăzut de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). Prin urmare, stabilirea prin lege a unei limite a salariilor de bază plătite angajaților din fonduri publice la nivelul prevăzut pentru anul 2022 nu are semnificația încălcării prevederilor Legii fundamentale și a celor convenționale invocate.

54. În ceea ce privește aspectele referitoare la scăderea cuantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, Curtea a reținut că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează consecințele aplicării concomitente a prevederilor de lege și a altor prevederi legale cu incidență în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2018, precum: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 10 noiembrie 2017, care a prevăzut transferul contribuțiilor de la angajator la angajat, și art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, potrivit căruia „*Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017*”.

55. De asemenea, reținând că situația obiectiv diferită în care se află diferite categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică și chiar impune un tratament juridic diferit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, paragraful 20), Curtea a constatat că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție.

56. În același timp, Curtea a precizat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi sau texte legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că într-o astfel de situație nu se pune în discuție o chestiune privind constituționalitatea, ci una de coordonare a legislației în vigoare, de competența autorității legiuitoare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 76 din 25 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 iulie 2000, Decizia nr. 81 din

25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, sau Decizia nr. 6 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 7 februarie 2003).

57. Sub acest aspect, Curtea a observat că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competența autorității legiuitoare.

58. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a intervenit prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, stabilind prin art. II că: „*Începând cu luna aprilie 2018, în aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, salariul de bază va fi recalculat, după caz, prin raportarea salariului de bază astfel cum a fost stabilit în urma aplicării prevederilor art. 38 alin. (3) la salariile de bază stabilite în anexele la lege*.” În același sens, prin art. II din Legea nr. 287/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 4 decembrie 2018, „*Începând cu luna decembrie 2018, în aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, salariul de bază va fi recalculat, după caz, prin raportarea salariului de bază astfel cum a fost stabilit în urma aplicării prevederilor art. 38 alin. (3) la salariile de bază stabilite în anexele la lege*”.

59. De asemenea, prin articolul unic pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 22 mai 2018, s-a stabilit că, „*Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia*”.

60. În plus, Curtea a subliniat că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, aceasta revenind autorităților publice responsabile, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

61. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în privința art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

62. În ceea ce privește critica prin care se invocă încălcarea prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, ținând cont de deciziile Curții Constituționale nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, și nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât vizează un alt cadru normativ și o altă situație juridică.

63. În ceea ce privește invocarea art. 148 din Constituție, Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate nu arată în mod concret în ce constă contrarietatea dintre textul legal criticat și respectivul text constituțional. Or, Curtea nu se poate substitui autorilor excepției în formularea acesteia, fapt pentru care nu poate proceda la analizarea acestei critici, ea fiind inadmisibilă.

64. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Curtea reține faptul că

66. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

autorii excepției de neconstituționalitate reliefează aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești.

65. Astfel, Curtea a constatat prin Decizia nr. 57 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014, că atribuția sa de soluționare a excepției de neconstituționalitate, statuată de art. 146 lit. d) din Constituție, nu constă în analizarea conformității cu normele fundamentale a anumitor interpretări pe care organe, instituții sau autorități publice competente le dau textelor legale în procesul de aplicare a legii la diferite cazuri și circumstanțe, ci rezidă în controlul efectuat asupra unei pretinse stări de neconstituționalitate extrinsecă sau intrinsecă a unui text legal. Așa fiind, referitor la modalitatea de interpretare și de aplicare concretă, în practică, a textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, precum și la necesitatea realizării unei jurisprudențe unitare a instanțelor de judecată, Curtea a constatat că aceste aspecte excedează atribuțiilor instanței de contencios constituțional.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Călin Igna-Oargă în Dosarul nr. 658/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, de Dorin Sorin Cojocariu în Dosarul nr. 1.952/99/2019 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, de Doina Cojocariu în Dosarul nr. 967/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Rodica Străchinaru în Dosarul nr. 973/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Oana Botezatu în Dosarul nr. 1.083/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Florin Enache în Dosarul nr. 8.335/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Simona-Daniela Bidian în Dosarul nr. 1.041/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Cătălin-Visarion Dupir și Roxana Rusu în Dosarul nr. 1.395/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Monica Postea în Dosarul nr. 1.153/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Alina Beldiman în Dosarul nr. 1.131/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Nicoleta Neamțu în Dosarul nr. 478/122/2019 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, de Ion Chiric în Dosarul nr. 1.955/99/2019 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Gabriel Cătălin Ciobanu în Dosarul nr. 8.317/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Florin Enache în Dosarul nr. 8.335/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 631

din 22 septembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția a fost ridicată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în Dosarul nr. 31.235/3/2016* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.752D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Bogdan Dragoș Marinescu. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 31.235/3/2016*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în cadrul unui litigiu privind funcționari publici.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate, prin care au fost completate prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, dispozițiile art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 au fost redactate fără respectarea art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, rezultând o reglementare neclară, ce a determinat interpretări diferite la nivelul Guvernului și al Comisiei pentru muncă și protecție

socială a Camerei Deputaților cu privire la înțelesul sintagmei „din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel”. De asemenea, consideră că modalitatea de formulare a textului criticat a condus la nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 în care se arată că proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.

6. Autorul excepției mai arată că inițiatorul textului de lege criticat nu a calculat impactul asupra bugetului de stat sau al bugetelor locale, după caz, nefiind specificate elementele referitoare la angajarea cheltuielilor din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea finanțelor publice nr. 500/2002, care se fac numai în limita creditelor bugetare aprobate. Astfel, textul de lege criticat a fost realizat fără a fi respectate prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Având în vedere însă incidența în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015, precum și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea urmează să

analizeze constituționalitatea textului de lege cu care a fost sesizată, care are următorul conținut:

— **Art. I:** „Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

«(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.»

12. Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 138 alin. (5) prin care se arată că nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei bugetare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, analizând critica vizând încălcarea dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), Curtea, prin Decizia nr. 841 din 13 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din data de 3 aprilie 2019 și Decizia nr. 797 din 3 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 25 februarie 2020 a invocat cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, în care instanța supremă a stabilit că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare,

sintagma «salarizat la același nivel» are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.»

14. La fel ca în cauzele în care Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 841 din 13 decembrie 2018 și Decizia nr. 797 din 3 decembrie 2019, și în prezenta cauză se constată că încheierea de sesizare este ulterioară pronunțării și publicării deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus amintite, astfel că susținerile referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor supuse analizei de constituționalitate sunt, în mod evident, lipsite de susținere.

15. Prin aceleași decizii, Curtea a apreciat că adoptarea dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 s-a realizat cu respectarea prevederilor art. 138 alin. (5) din Constituție, reținând că secțiunea a 4-a din expunerea de motive a Legii nr. 71/2015 conține date referitoare la „Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani)”, fiind precizate modificările veniturilor și cheltuielilor bugetare, impactul financiar și redate calculele detaliate privind fundamentarea veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare. Curtea a mai precizat că „stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern”. În acest sens au fost amintite Decizia nr. 47 din 15 septembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, și Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 20 octombrie 2008.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în Dosarul nr. 31.235/3/2016* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea art. II din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.356/2020 pentru completarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.718/2004

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică nr. NT 14.228 din 18.12.2020,

în baza prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul II din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.356/2020 pentru completarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.718/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 31 iulie 2020, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. II.** — Reglementările din capitolul XIII «Dispoziții tranzitorii» prevăzut la art. I se mențin pe toată perioada pandemiei, dar nu mai mult de 31 decembrie 2021.»

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 18 decembrie 2020.
Nr. 2.162.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru completarea art. 2 din Procedura de anulare a obligațiilor de plată accesorii, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.100/2020

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 2 din Procedura de anulare a obligațiilor de plată accesorii, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.100/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 20 iulie 2020, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ În sensul prevederilor art. VIII alin. (2) lit. a) din ordonanța de urgență, sunt considerate obligații bugetare

principale restante și obligațiile bugetare principale datorate de debitorul aflat în insolvență pentru care s-a împlinit scadența până la data de 31 martie 2020 inclusiv, independent de existența unui tabel de creanțe sau a unui program de plată a creanțelor.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 21 decembrie 2020.
Nr. 3.179.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din data de 6 decembrie 2020

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	PARTIDUL VERDE — FILIALA MUREȘ	partid politic
2	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA BOTOȘANI	partid politic
3	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA DOLJ	partid politic
4	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA MEHEDINȚI	partid politic
5	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA TIMIȘ	partid politic
6	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA TIMIȘ	partid politic
7	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	partid politic
8	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA SIBIU	partid politic
9	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA SIBIU	partid politic
10	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA SĂLAJ	partid politic
11	PARTIDUL NOUA DREAPTĂ — FILIALA MEHEDINȚI	partid politic
12	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
13	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
14	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA BRAȘOV	partid politic
15	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
16	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
17	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA VASLUI	partid politic
18	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA VÂLCEA	partid politic
19	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA MUREȘ	partid politic
20	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA BRAȘOV	partid politic
21	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA BOTOȘANI	partid politic
22	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA NEAMȚ	partid politic
23	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
24	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA BOTOȘANI	partid politic
25	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA SĂLAJ	partid politic
26	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA MUREȘ	partid politic
27	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA MUREȘ	partid politic
28	PARTIDUL NOUA DREAPTĂ — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
29	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
30	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA TIMIȘ	partid politic
31	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	partid politic
32	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA BRAȘOV	partid politic
33	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA GIURGIU	partid politic
34	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA GIURGIU	partid politic

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
35	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA MUREȘ	partid politic
36	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA SĂLAJ	partid politic
37	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA SĂLAJ	partid politic
38	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA MEHEDINȚI	partid politic
39	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA MUREȘ	partid politic
40	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA IAȘI	partid politic
41	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA IAȘI	partid politic
42	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA IAȘI	partid politic
43	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA IAȘI	partid politic
44	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA IAȘI	partid politic
45	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA CONSTANȚA	partid politic
46	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
47	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
48	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
49	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA CONSTANȚA	partid politic
50	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
51	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA CONSTANȚA	partid politic
52	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
53	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA GIURGIU	partid politic
54	PARTIDUL FORȚA NAȚIONALĂ	partid politic
55	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA GIURGIU	partid politic
56	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA SIBIU	partid politic
57	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA NEAMȚ	partid politic
58	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA SIBIU	partid politic
59	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA BUCUREȘTI	partid politic
60	PARTIDUL VERDE — FILIALA BOTOȘANI	partid politic
61	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA SĂLAJ	partid politic
62	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA BACĂU	partid politic
63	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA BACĂU	partid politic
64	PARTIDUL ALTERNATIVA DREAPTĂ — ORGANIZAȚIA DOLJ	partid politic
65	PARTIDUL NAȚIUNEA ROMÂNĂ — ORGANIZAȚIA BRAȘOV	partid politic
66	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA DOLJ	partid politic
67	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
68	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
69	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
70	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
71	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA GIURGIU	partid politic
72	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA MUREȘ	partid politic
73	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA SATU MARE	partid politic
74	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA SATU MARE	partid politic
75	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA SATU MARE	partid politic
76	PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC MANIU MIHALACHE — ORGANIZAȚIA SATU MARE	partid politic
77	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA SATU MARE	partid politic

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
78	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA SATU MARE	partid politic
79	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA SATU MARE	partid politic
80	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA SATU MARE	partid politic
81	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA SATU MARE	partid politic
82	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA MARAMUREȘ	partid politic
83	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA MARAMUREȘ	partid politic
84	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA MARAMUREȘ	partid politic
85	PARTIDUL VERDE — FILIALA VASLUI	partid politic
86	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA MEHEDINȚI	partid politic
87	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
88	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA DOLJ	partid politic
89	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA VÂLCEA	partid politic
90	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA VÂLCEA	partid politic
91	PARTIDUL RESTART ROMÂNIA	partid politic
92	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA IALOMIȚA	partid politic
93	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA IALOMIȚA	partid politic
94	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA IALOMIȚA	partid politic
95	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA SĂLAJ	partid politic
96	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA TIMIȘ	partid politic
97	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA TIMIȘ	partid politic
98	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA VÂLCEA	partid politic
99	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA ARAD	partid politic
100	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA ARAD	partid politic
101	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA ARAD	partid politic
102	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — FILIALA ARAD	partid politic
103	PARTIDUL ALIANȚA RENAȘTEREA NAȚIONALĂ — ORGANIZAȚIA ARAD	partid politic
104	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA ARAD	partid politic
105	PARTIDUL COMUNIȘTILOR — ORGANIZAȚIA ARAD	partid politic
106	PARTIDUL ALIANȚA RENAȘTEREA NAȚIONALĂ — ORGANIZAȚIA SUCEAVA	partid politic
107	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA SUCEAVA	partid politic
108	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA SUCEAVA	partid politic
109	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
110	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA ALBA	partid politic
111	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA GALAȚI	partid politic
112	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA GALAȚI	partid politic
113	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — ORGANIZAȚIA GALAȚI	partid politic
114	PARTIDUL SOCIALIST ROMÂN — FILIALA GALAȚI	partid politic
115	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA GALAȚI	partid politic
116	PARTIDUL ALIANȚA RENAȘTEREA NAȚIONALĂ — ORGANIZAȚIA GALAȚI	partid politic
117	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA DIASPORA	partid politic
118	PARTIDUL SOCIALIST ROMÂN — FILIALA BRAȘOV	partid politic
119	PARTIDUL VERDE — FILIALA ALBA	partid politic
120	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA MARAMUREȘ	partid politic
121	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA MARAMUREȘ	partid politic
122	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA MARAMUREȘ	partid politic
123	UNIUNEA DEMOCRATĂ A TĂTARILOR TURCO MUSULMANI DIN ROMÂNIA	minoritate
124	UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA BISTRIȚA-NĂSĂUD	minoritate

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
125	UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA SATU MARE	minoritate
126	ASOCIAȚIA PARTIDA ROMILOR PRO EUROPA	minoritate
127	UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	minoritate
128	UNIUNEA ELENĂ DIN ROMÂNIA	minoritate
129	PAPICI MARCELA ANAMARIA	candidat independent
130	RADU DARIUS CONSTANTIN	candidat independent
131	VECERDEA MARIUS DANIEL	candidat independent
132	BULAT FLORIN	candidat independent
133	ROȘU GICĂ	candidat independent
134	ICHIM COSTICĂ ROMICĂ	candidat independent
135	ZAMFIR IGNAT ȘTEFAN COSTIN	candidat independent
136	PETREA IONEL	candidat independent
137	JALBĂ TIBERIU MIHAI ANTONIU	candidat independent
138	MARTIN CORINA	candidat independent

București, 22 decembrie 2020.

Nr. 32.326.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

